

2

DIKUSH TË DO

Në këtë botim theksi vihet mbi atë se çfarë duhet të bëjmë, por nuk dua të lë përshtypjen se ajo që ne bëjmë mund të krahasohet me atë që Perëndia ka bërë për ne. Ky mësim flet për dashurinë e Perëndisë. Megjithëse nuk do ta trajtojë temën plotësisht, të paktën do bëjë një hyrje të kësaj teme interesante.

TË HUMBUR NË MËKAT

Për të vlerësuar dashurinë e Perëndisë për ne duhet më parë të shikojmë nevojën tonë për atë dashuri. Para se Perëndia të tregonte dashurinë e tij, njerëzimi ishte i humbur në mëkat, pa shpresë dhe pa ndihmë.

Kur them “i humbur në mëkat” e kam fjalën për mëkatin personal dhe jo për mëkatin e Adamit. Disa besojnë se një fëmijë lind i përlyer me fajin e mëkatit të Adamit. Megjithatë, Bibla na mëson se një fëmijë lind i pamëkat. Jezusi tha: “Në të vërtetë po ju them: në qoftë se nuk ktheheni dhe nuk bëheni si fëmijët e vegjël, ju nuk do të hyni fare në mbretërinë e qiejve” (Mateu 18:3). Te Mateu 19:14 lexojmë: “Por Jezusi tha: «I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë, sepse atyre u përket mbretëria e qiejve.»”

Profeti Ezekiel theksoi se çdo njeri është përgjegjës vetëm për mëkatet e tij dhe jo për mëkatet e atit të tij.

“Shpirti që mëkaton do të vdesë, i biri nuk do të mbartë paudhësinë e atit dhe ati nuk do të mbartë paudhësinë e birit; drejtësia e të drejtit do të jetë mbi të, pabesia e të pabesit do të bien mbi të” (Ezekieli 18:20).

Mund të trashëgosh pasojat, por jo fajin e mëkatit të atit tënd¹. Ne vuajmë pasojat e mëkatit të Adamit, vdekjen fizike (Zanafilla 3:3), por nuk

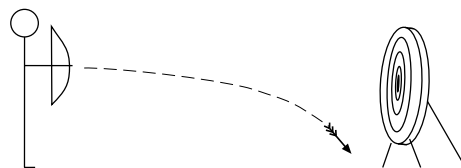
trashëgojmë fajin e mëkatit të tij.

Ne s’kemi lindur mëkatarë. Ndërsa rritemi, mësojmë të mirën dhe të keqen. Kur zgjedhim të bëjmë të keqen mëkatojmë. Përfundimisht, ne bëhemi përgjegjës për mëkatet tona. Kjo “kohë e përgjegjësive” vjen në moshën të ndryshme për njerëz të ndryshëm, për shkak të ndryshimeve në prejardhjen, edukimin dhe temperamentin e tyre. Hebrenjtë kishin vendosur moshën 13 vjeç² si moshë përgjegjësie, por kjo mund të ndryshojë sipas individit.

Kështu, në qoftë se një njeri nuk vdes gjatë fëmijërisë së tij, ai mëkaton dhe është mëkatar.

“. . . «Nuk ka asnjëri të drejtë, as edhe një.» . . . sepse të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë” (Romakëve 3:10, 23).

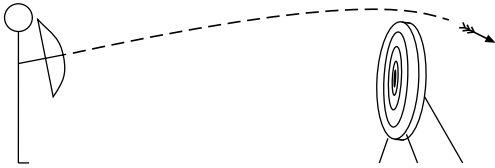
Duhet ta përkufizojmë fjalën “mëkat”. Fjala greke e përkthyer “mëkat” do të thotë “të mos godasësh në shenjë”. Kur një harkëtar grek nuk gjuante në shenjë, thuhej se ai kishte “mëkatuar”. Për të ndërtuar një paralelizëm, përfytyroni sikur “shenja” të jetë vullneti i Perëndisë. Te Romakëve 3:23 thuhet: “Të gjithë mëkatuan” dhe më pas shtohet: “dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë”.

Një term tjetër që përdoret në Bibël për “mëkatin” është fjala “shkelje”. Në mësimin “Autoriteti” pamë se ligji “u shtua për shkak të shkeljeve” (Galatasve 3:19). Fjala shkelje e ligjit (ashtu si dhe fjala në greqisht) do të thotë “të

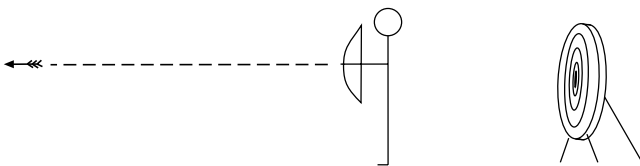
tejkalosh limitet”. Një varg që shpreh këtë ide është 2 Gjon 9a: “Kushdo që shkon tej dhe nuk qëndron në doktrinën e Krishtit, nuk ka Perëndi.”

Duke vazhduar me shembullin e harkëtarit, tejkalim (apo shkuarje tej) do ishte hedhja e shigjetës përtej shenjës apo shkuarja përtej vullnetit të Perëndisë.

Nganjëherë njerëzit flasin për “mëkate pa dashje dhe me dashje”. “Mëkati pa dashje” kryhet kur nuk arrijmë dot të bëjmë atë që duhet të bëjmë (të mos bëjmë aq sa Perëndia pret nga ne). “Mëkati me dashje” kryhet kur bëjmë atë që nuk duhet të bëjmë (të shkojmë përtej kufijve që Perëndia ka vendosur për ne)³.

Një sinonim tjetër i fjalës “mëkat” është fjala “paudhësi”.⁴ Te Jakobi 3:6 flitet për “botë paudhësie”. Fjala e përkthyer “paudhësi” do të thotë padrejtësi. Isaia 53:6 jep një shprehje të paudhësisë: “Ne të gjithë endeshim si dele; secili prej nesh ndiqte rrugën e vet, dhe Zoti bëri që të bjerë mbi të paudhësia e ne të gjithëve.” Vini re frazën “ndiqte rrugën e vet”. Kjo do të thotë të ndjekësh rrugën tënde dhe jo atë të Perëndisë. Në qoftë se e zbatojmë këtë në shembullin e harkëtarit, do të kishim figurën e një harkëtarit që nuk gjuan fare në drejtim të shënjestrës.

Për disa njerëz, problemi nuk është se ata “marrin shenjë” që të kënaqin Perëndinë, por nuk arrijnë ta godasin atë shenjë. Përkundrazi, problemi është se atyre aq u bën nëse i binden Perëndisë apo jo. Ata kanë vendosur të jetojnë ashtu siç duan. Ata me kokëfortësi ndjekin rrugën e tyre.

Mendoni për një moment për tri mënyrat e mëposhtme të të mëkatuarit: të dështosh në bërjen

e asaj që duhet të bësh, të bësh atë që e dimë se është e gabuar dhe të mos marrësh parasysh fare vullnetin e Perëndisë. Kini parasysh se mund të mëkatojmë me anë të asaj që bëjmë (Jakobi 4:17), me anë të asaj që themi (Mateu 12:37) dhe me anë të asaj që mendojmë (Mateu 15:19). Duke i përmbledhur të gjitha këto, shikoni se si zbatohen këto të vërteta në jetën tuaj:

- A keni dështuar ndonjëherë në bërjen e asaj që duhet të bëni?
- A keni thënë ndonjëherë gjëra që nuk duhet t’i thoshit?
- A keni patur ndonjëherë mendime në kundërshtim me vullnetin e Perëndisë?

Me një fjalë, a jeni gati të pranoni se jeni mëkatarë? Deri sa të mund të pranoni gjendjen tuaj të humbur, nuk jeni gati për t’u shpëtuar.

Rrëfimi i mëkateve është i rëndësishëm. Gjithashtu, është e rëndësishme të kuptoni se s’ka asnjë mundësi që ta hiqni vetë fajin e mëkateve tuaja. Një keqkuptim i përgjithshëm është se në qoftë se dikush ka më shumë të mira se të këqija në jetën e tij, të mirat kompensojnë të këqijat. Fatkeqësisht, asnjë sasi të mirash nuk mund të kompensojë faktin se ne nuk i jemi bindur Perëndisë.

Imagjinoni sikur nuk i keni paguar faturat dhe është bërë një shumë e madhe për t’u paguar. Një ditë vendosni: “Ky është budallallëk. Që tani e tutje do t’i paguaj të gjitha faturat brenda afatit.” Tani, imagjinoni sikur e vini në zbatim me korrektësi këtë zgjidhje për çdo vit. Kjo do të ishte e lavdërueshme, por si u bëhet faturave të para që nuk keni paguar? Pagimi i faturave të tanishme kurrë nuk do të fshijë mospagesën e faturave të para.

Në të njëjtën mënyrë, kur bëni të mira, kjo është e lavdërueshme, por Bibla na mëson se kjo është ajo që “duhet” të bëni (Luka 17:10). Kjo, në asnjë mënyrë, nuk kompensohet për ato herë që nuk keni bërë atë që kishit “detyrë të bënit”.

Meqënëse nuk i jemi bindur Perëndisë, çfarë meritojmë për mëkatet tona? Bibla është e qartë: “Paga e mëkatit është vdekja” (Romakëve 6:23a). Fjala “vdekje” e përdorur këtu do me thënë *ndarje*. Vdekja fizike është ndarja e trupit nga fryma (Jakobi 2:26). Vdekja shpirtërore është ndarja e

njeriut nga Perëndia për shkak të mëkatit (Isaia 59:1, 2). Vdekja e përjetshme është të qenit i ndarë përjetësisht nga Perëndia (2 Thesalonikasve 1:9).

Mëkati në jetën tonë na çon në vdekje shpirtërore (Efesianëve 2:1). Në qoftë se nuk fshihet nga gjaku i Jezusit, ai mëkat do na çojë përfundimisht në vdekje të përjetshme (Zbulesa 20:14, 15). Jezusi u tregoi njerëzve se në qoftë se do të vdisnin në mëkatet e tyre, ata nuk mund të shkonin aty ku ai po shkonte (d.m.th., në qiell; shiko Gjoni 8:24; 14:2–6).

Bota ka shumë nevoja sot, si paqe, një kurë kundër kancerit, një mënyrë për të ushqyer të varfrit, etj. Megjithatë, nevoja më e madhe e botës është nevoja për Perëndinë. Derisa njerëzit të pranojnë se janë mëkatarë dhe se nuk mund të shpëtojnë dot veten, nuk ka shpresë për shpirtin e tyre. E përsëris se derisa të pranoni gjendjen tuaj të humbur, nuk jeni gati të shpëtoheni.

Në qoftë se e kuptoni nevojën që keni për t’u shpëtuar, vazhdoni të lexoni.

TË SHPËTUAR ME ANË TË HIRIT

“Mëshira, hiri i Perëndisë” është një himn i njohur, por shumë që e këndojnë nuk dinë se ç’do të thotë “hiri”. Fjala e përkthyer “hiri” lidhet me fjalën “dhuratë”. “Hiri” lidhet me atë që është falur si dhuratë, me fjalë të tjera, diçka që nuk është fituar. “Hiri” përkufizohet nganjëherë si “nder i pamerituar”. Një përkufizim që më pëlqen është “Ajo që keni nevojë, por që nuk e meritoni”.

Meqënëse jemi mëkatarë, kemi nevojë për shpëtim por nuk e meritojmë shpëtimin. Kështu, në qoftë se duhet të shpëtohem, kjo do jetë nëpërmjet *hirit* të Perëndisë. Efesianëve 2:8 dhe vargje të tjera theksojnë se kristianët shpëtohen “me anë të hirit”. Shprehja më e lartë e hirit të Perëndisë është dhurata e Birit të tij. Mund ta keni parë këtë varg të cituar: “Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme” (Gjoni 3:16). Perëndia e deshi aq shumë botën, Perëndia ju deshi aq shumë, sa që ishte i gatshëm të jepte Birin e tij, Jezusin të vdiste për mëkatet tuaja. Kam tri vajza dhe dy nipa, por nuk do doja të jepja asnjërin prej tyre. Perëndia kishte vetëm një Bir, por e dha për ne.

Pali shkroi: “Sepse, ndërsa ishim akoma pa

forcë, Krishti vdiq...për të paudhët.... Perëndia e tregon dashurinë e tij ndaj nesh në atë që, kur ende ishim mëkatarë, Krishti vdiq për ne” (Romakëve 5:6–8).

Jezusi erdhi në këtë botë për shumë arsye: për të na mësuar për Perëndinë (Gjoni 3:2), për të ndihmuar njerëzit (Mateu 20:28), për t’u bërë një shembull i përsosur që ta ndjekim (1 Pjetër 2:21). Megjithatë, më e rëndësishmja është se ai erdhi “të kërktojë dhe të shpëtojë ata që kishte humbur” (Luka 19:10). Për të përmbushur këtë qëllim ai duhej të vdiste në kryq, sepse “. . . pa derdhur gjak nuk ka ndjesë” (Hebrenjve 9:22).

Pse nuk mund të kishte falje po të mos derdhte Jezusi gjakun e tij? Përgjigja e kësaj pyetjeje bazohet te natyra e Perëndisë. Meqënëse nuk mund ta kuptojmë plotësisht Perëndinë,⁵ ne s’mund t’i kuptojmë plotësisht planet dhe qëllimet e tij (1 Korintasve 2:16), duke përfshirë edhe gjithë ç’ka lidhje me kryqin. Megjithatë, peshimi i pyetjes ka vlerë të madhe.

Shqyrtoni mendimet e mëposhtme. Perëndia është një Perëndi i drejtë (Psalmeve 89:14). Si Perëndi i shenjtë, ai nuk mund ta tolerojë mëkatin (Isaia 6:3). Për të qenë i drejtë, ai duhet ta dënojë mëkatin. Duhet të jemi mirënjohës që Perëndia është një Perëndi dashurie (1 Gjon 4:8). Në qoftë se ai do të ishte vetëm Perëndi drejtësie, ne të gjithë do të ishim të humbur, meqënëse ne të gjithë kemi gabuar. Si Perëndi dashurie, ai nuk do që ndokush të humbasë (2 Pjetër 3:9), kështu që ai dërgoi Birin e tij të vdesë në vendin tonë. Me anë të besimit, unë e pranoj faktin se, kur Jezusi vdiq në kryq, ai mori ndëshkimin për mëkatet e mia dhe tuajat gjithashtu.

. . . Krishti vdiq për mëkatet tona sipas Shkrimëve (1 Korintasve 15:3).

Sepse ai bëri të jetë mëkat për ne ai që nuk njihte mëkat, që ne të bëhemi drejtësia e Perëndisë në të (2 Korintasve 5:21).

Ne të gjithë endeshim si dele; secili prej nesh ndiqte rrugën e vet, dhe Zoti bëri që të bjerë mbi të paudhësia e ne të gjithëve (Isaia 53:6).

Në qoftë se Jezusi do të kishte qenë vetëm njeri, edhe sikur të kishte qenë një njeri shumë i përkryer, vdekja e tij nuk do të kishte mundur kurrë të shlyente mëkatet. I vetmi që mund të merrte mbi vete mëkatet e gjithë njerëzimit ishte

Biri i pamëkat i Perëndisë. Ka patur shumë udhëheqës të mëdhenj fetarë, por është vetëm një shpëtimtar, Jezu Krishti. Jezusi tha: “Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje” (Gjoni 14:6).

Para se të mund të shpëtoheni, duhet të pranoni këto të vërteta të rëndësishme: (1) Jezusi është Biri hyjnor i Perëndisë.⁶ (2) Krishti vdiq në kryq për ju. (3) Ju nuk mund të shpëtoni veten, por mund të shpëtoheni vetëm nëpërmjet sakrificës së Jezusit.

KONKLUZION

S’ka rëndësi se sa të arsimuar jeni, sa të pasur apo të varfër jeni dhe sa simpatikë apo josimpatikë mendoni se jeni. S’ka rëndësi ngjyra e lëkurës suaj dhe as se sa të suksesshëm apo të pasuksesshëm jeni (sipas standarteve njerëzore). *Perëndia ju do.* Ai ju do kaq shumë sa dërgoi Birin e tij të vdesë për ju. Në qoftë se nuk e keni bërë më parë, do keni dëshirë të ndaloni dhe të lexoni për vdekjen e Jezusit në kryq dhe për ringjalljen e tij (Mateu 26—28; Marku 14—16; Luka 22—24; Gjoni 18—21).

Pali shkroi: “Jetoj në besimin e Birit të Perëndisë, që më deshi dhe dha veten për mua” (Galatasve 2:20b). Thoni me zë të lartë këto fjalë: “Jezusi më do mua dhe ai e dha veten e tij për mua.” Theksojini këto fjalë! Ato janë përnjëmend

të vërteta!

¹ Për shembull, në qoftë se një njeri ka kryer një krim të rëndë, fëmijët e tij do të vuajnë turpin dhe pashtërimin (pasoja të aktit të tij), por vetëm ai do të shkojë në burg për krimin që ka kryer. (Vetëm ai do të ishte fajtor.)

² Një fëmijë hebre e festonte bar mitzvah kur mbushte 13 vjeç (bar mitzvah do të thotë Bir i urdhërimeve apo i ligjit). Jezusi shkoi në festën e Pashkës në moshën 12 vjeç (Luka 2:41, 42).

³ Lexo Romakëve 7:19, 20.

⁴ Një sinonim tjetër është fjala “shkelje e ligjit” (shiko 1 Gjon 3:4). Ka edhe sinonime të tjera si “ligësi” dhe “mosbindje”, por unë zgjodha fjalët “mëkat”, “shkelje” dhe “pau dhësi” për të ilustruar objektin e mëkatit.

⁵ Për ta kuptuar plotësisht Perëndinë do duhej të ishim Perëndi. Aftësitë tona mendore janë shumë të kufizuara për të kuptuar plotësisht Perëndinë. Megjithatë, Perëndia na ka folur me anë të Biblës dhe na ka dhënë aftësi të tilla mendore që ne të mund njohim madhësinë dhe dashurinë e tij, si edhe rrugën e shpëtimit.

⁶ Kjo përfshin besim në ringjalljen e Jezusit (shiko Romakëve 10:9). Nuk del vendi në këtë mësim për të trajtuar ringjalljen, që është në vetvete një mësim shumë interesant. Në qoftë se nuk jeni të sigurt se Jezusi është hyjnor, do të doni ta studioni këtë subjekt jetësor. Në qoftë se nuk e keni bërë këtë, lexoni artikullin shtesë “*Thirrja për të besuar*”. Gjithashtu, ju inkurajoj që ta diskutoni këtë me personin që ju dha këtë botim. Edhe një herë, ka mundësi që nevoja juaj e parë të jetë për t’u njohur më shumë me ato që thotë Bibla për Jezusin (shiko Gjoni 20:30, 31). Për të forcuar besimin tuaj te Jezusi, kushtojini sa më shumë kohë që të jetë e mundur leximit të katër librave të parë të Dhjatës së Re, të cilët tregojnë për jetën e Jezusit. Këto libra, të quajtur ndryshe edhe ungjijë, tregojnë për jetën e Jezusit në tokë, duke filluar qysh prej momentit të lindjes e deri në fund të jetës (kryqëzimit). Ata përfshijnë, gjithashtu, edhe momente të pas ringjalljes së tij, derisa ai u ngjit në qiell, i përfshirë në një re.

Autor: *David Roper*

Marrë nga studimi: “*Udhëzues për shpëtimin e të gjithëve*”

© 2001, 2003 E VERTETA PËR SOT

Të gjitha të drejtat të rezervuara